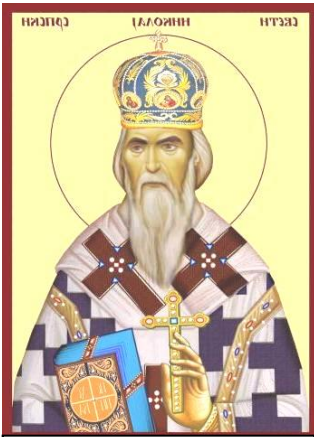


# DE CE S-A NĂSCUT MÂNTUITORUL ÎN PEȘTERĂ



Sf. N. Velimirovici,  
icoană

Smerenia este prima virtute pe care Hristos a poruncit-o oamenilor în predica Sa de pe munte. și prin pilda Sa El a arătat cel dintâi această virtute, născându-Se nu în palat împărătesc, ci în peștera oilor.

O altă importanță învățătură practică pe care Domnul a arătat-o prin sfânta sa naștere în peșteră este acesta: strâmtorați-vă, ca să se facă loc și pentru ceilalți, mulțumiți-vă cu cele neapărat trebuincioase, ca și alții să aibă cele neapărat trebuincioase. Precum învață apostolul lui Dumnezeu: iar dacă avem hrană și îmbrăcăminte, cu acestea să fim mulțumiți. Oare nu este aceasta o bună învățătură pentru lumea de azi, aflată în criză?

Mai este o învățătură importantă și în faptul că nu locul dă însemnătate omului, ci omul locului. Omul reprezintă cea mai mare valoare de pe pământ. Luxul și strălucirea exterioară nu îl măresc, nici sărăcia nu îl micșorează pe om.

Știi cum a zis El despre Ioan Botezătorul, om fără casă și masă: "Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt la curțile împăraților". La curte împărătească și în haine noi este și împăratul Irod – dar nu e om, ci vulpe; așijderea și fariseii – dar nu sunt oameni, ci pui de năpârci. Iar Ioan cel lipsit de casă este un om mai mare decât toți cei din palate: "nu s-a sculat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul".

Încă o învățătură. Împărăția cerurilor este mai importantă pentru om decât orice pe lume. Și această împărăție poate s-o dobândească omul oriunde s-ar fi născut și oriunde ar trăi: la oraș, sau la sat, sau în pustie, sau peșteră. Lumii ce caută lumină numai din marile orașe, Domnul a vrut să-i dea o lecție: că adevărata lumină se poate arăta și dintr-o peșteă sărmană. Asta au dovedit-o mai târziu și numeroși nevoitori din peșteri, mari înduhovniciți și adevărați luminători ai lumii. (...)

În Țara Sfântă dănuie încă și astăzi patru stânci vestite – stau precum stăteau și în vremea venirii lui Hristos în lume. O stâncă este peștera din Betleem, unde S-a născut El, a doua este stânca de pe muntele Ispirii, unde El a fost ispitit de diavol; a treia este stânca Golgota, pe care a fost răstignit, sub care a fost îngropat și unde a înviat; și a patra este stânca de pe muntele Măslinilor, de pe care S-a înălțat la cer. Așadar, cele mai însemnate patru evenimente din viața Mântuitorului sunt legate de patru stânci neclintite. Nu mai există casă în Nazaret unde El a trăit, nici din Capernaum, unde Se sălășluse. Nu mai există niciuna din clădirile în care El zăbovea; nici curtea lui Irod, nici reședința

lui Pilat, nici măcar templul lui Solomon. Tot ce a fost zidit de mână omenească, timpul a ruinat. Însă aceste patru stânci de Dumnezeu făcute, stau în picioare și astăzi întocmai ca odinioară. Ca nimeni să nu se poată îndoi că El S-a născut cu adevărat, că a fost ispitit ca om, că a fost răstignit pentru păcatele omenești, dar și că a înviat, și că S-a înălțat cu slavă la ceruri, în veșnica Sa patrie, unde îi așteaptă pe dreptii Săi. Știa Atoateștiutorul inima de piatră a oamenilor și cugetul bănuielnic al oamenilor, drept care cu înțelepciune a legat acele patru mari întâmplări de patru stânci nemișcate. (...)

Să nu te mire faptul că Dumnezeu a ales pentru Sine un sălaș atât de sărman. Ce este înalt la oameni, urâciune este înaintea lui Dumnezeu. Urâciune era înaintea lui Dumnezeu palatul cezarului de la Roma, căci cu adevărat era peșteră tâlhărească de fărădelegi și desfrânare. Iar ceea ce e disprețuit în ochii oamenilor, Dumnezeu cel mai des alege și proslăvește. Aceasta este metoda Celui Atotînțelept. Potrivit acestei metode, El a ales pescari drept apostoli, și o peșteră drept leagăn al Său.

(Sf.N.Velimirovici, Răspunsuri la întrebări ale lumii de astăzi, vol. 1.)